

1908-05-31

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 1 1 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9221>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Η ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΠΟΤΥΜΠΑΝΙΖΟΜΕΝΗ

[Συνέχεια εκ των προηγουμένων]

Αλληθής επίθεσις της Μ. Εκκλησίας εις τὰ της Κύπρου παρουσιάζεται κατά τὸν 12ον αἰώνα ἐπὶ Πατριάρχου Δουκᾶ Χρυσοβέργη, τὴν δ' ἐπέμβασιν ταύτην ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως ἀνομάζει ἐξέσκησιν τοῦ ἀνωτάτου τῆς Μ. Ἐκκλησίας δικαιοῦματος. Πρὸκειται περὶ τῆς ἐν Κύπρῳ γενομένης καθαιρέσεως τοῦ ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος Ἰωάννου, ἀκυρωθείσης ὑπὸ τῆς ἐν Κων)πόλεως Συνόδου. Τὸ γεγονός τοῦτο τῆς τε καθαιρέσεως καὶ ἀκυρώσεως διέσωσαν ἡμῖν ὁ τῶν κανόνων Ἑρμηνευτὴς Βαλαμίων, ἐπαναλαμβάνει δ' αὐτὸ ὁ Φίλιππος Γεωργίου καὶ ὁ Hackett. Κατὰ τὸν Βαλαμῖωνα λοιπὸν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Ἰωάννης μετὰ συνόδου ἑνδεκά ἐπισκόπων καθήρεσε τὸν ἐπίσκοπον Ἀμαθοῦντος Ἰωάννην, ἀλλ' οὗτος—παρὰ τὸν ἰδ' κανόνα τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου—ἐποίησάτο Ἐκκλησίῳν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὴν σύγκλητον, αὐτῆ δὲ μετὰ τῆς ἀπαρυσιασθείσης συνόδου διέγνω ἄκυρον εἶναι τὴν καθαιρέσιν... διὰ τὸ μὴ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἐπίκειναι εἶναι τῆς δωδεκάδος τῶν ἐπισκόπων, ἀλλὰ ταύτην τοῦτο συνυπάγεσθαι. Τὸ γεγονός εἶναι ἀναντίρρητον ἐκ τῆς ἐδικαιούτου ὁ Πατριάρχης Κων)πόλεως Δουκᾶς ὁ Χρυσοβέργης ν' ἀκυρώσῃ τὴν καθαιρέσιν; Ὁ τε Φιλ. ππος Γεωργίου καὶ ὁ Hackett, εἰς οὓς καὶ παραπέμπει ἡ ἐκθεσίς, ἀμφιβάλλουσι περὶ τοῦτου, δι' ὃ καὶ ὁ μὲν πρῶτος λέγει: «Περὶ τὸν ἀπαρτηρήσασιν ἐν ταῖς κατὰ πόλιν εἶνε δίκαιον ὁ Κων)πόλεως, ἐπὶ τῶν εἰρημένων λόγων ρασίζόμενος; ν' ἀκυρώσῃ τὴν ὑπὸ δώδεκα ἐπισκόπων, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, γενομένην καθαιρέσιν» (σελ. 38), ὁ δὲ δεύτερος τὰδε: «Ἄλλ' εἴαν τὸ δικαίωμα τῆς ἀναθεώρησεως τῆς ἀποφάσεως ἀνῆκεν ἀλλὰ ἄλλῳ, καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου, τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐνοήσεως, ἢ ἑκαστος ἔχει περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ δικαιοδοσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου» (σελ. 55).

Ἡ γνώμη αὕτη τοῦ Hackett καθ' ἡμᾶς εἶνε ὀρθοτάτη, διότι ὑπάρχουσι πλείστοι κανόνες (δ' στ' ἰδ' καὶ ἰε' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ, γ' ε' καὶ ἰδ' τῆς ἐν Σαρδικῇ, κθ' τῆς ἐν Καρθαγένῃ καὶ ἄλλοι) ἀφορώντες εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, οἵτινες ἀναφεροῦσιν ἀλλήλους, ἐάν δὲν ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ ἀνεξαρτησία ἢ ἐξάρτησις τῆς ἐπιλαμβανόμενης τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως ἐνὸς ἐπισκόπου Συνόδου. Καὶ οἱ μὲν τῶν κανόνων τούτων (δ' στ' καὶ ἰε' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ) ἀπαγορεύουσιν ἔκκλησιν, ἄλλοι δὲ (γ' ε' καὶ ἰδ' τῆς ἐν Σαρδικῇ, κθ' τῆς ἐν Καρθαγένῃ) ἐπιτρέπουσιν ἔκκλητον τῷ ἐπισκόπῳ Ρώμης, ὅστις ἐάν κρίνῃ καλὸν νὰ ζετασθῇ καὶ ἐκ δευτέρου ἡ ὑπόθεσις, γράφει αὐτοῖς ἀγγιχθεύουσιν, ἢ γουν τῆς ἀρχιεπίσκοπίας, ἐν ἧ ὁ καταδικασθεὶς ἐπίσκοπος ἐστίν (Ζωναρᾶς πρβλ. καὶ ἰδ' κανόν τῆς Σαρδικῆς), οἱ ἀγγιχθεύοντες δ' οὗτοι ἐπίσκοποι ὀφείλουσι ἐκρίναι τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τῶν ἐγγχωρίων ἐπισκόπων καὶ διευλυτῶσαι αὐτήν» (Βαλαμίων). Κατὰ ταῦτα λοιπὸν, καὶ ἐν ἧ περιπτώσει ὑποθεθῇ ὅτι ὁ Κων)πόλεως εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήτου (ὡς πρῶτος μετὰ τὸν Ρώμης) εἶδει καὶ πάλιν νὰ γράψῃ πρὸς τοὺς πλησιοχώρους ἐπισκόπους, οἵτινες μετὰ τῶν ἐγγχωρίων ἐπισκόπων ὤφειλον ν' ἀναθεωρήσωσι τὴν δίκην· οὐδέποτε δ' ὅμως οὐδαμῶς ἐπε-

τρέπετο αὐτῷ ὅπως ἐν Κ)πόλει αὐτὸς μετὰ τῆς Συνόδου καὶ τῆς συγκλητίτου; ἄκυρώσῃ τὴν καθαιρέσιν, διότι μόνος ἀδὲ ἄλλου δύναται νὰ διὰ τοῦτο γοῦν τὸν ἐπιτιμηθῆντα πρ' ἐπιτοκίου ἀληθικὸν καὶ ἀπορισθῆντα—οὐ δεῖ πρ' ἑτέρου δεχθῆναι ὡς ἀνεπίτιμῆτον, εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ λυθῇ τοῦ δεσφύσαντος (ἐρμην. εἰς τὸν στ' καν. τῆς ἐν Ἀντιοχ.).

Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήτου πάντων τῶν ἐπισκόπων οὐδὲς καὶ ὡν παρέχει οὕτε τῷ Ρώμης, οὕτε τῷ Κων)πόλεως, δι' ὃ καὶ λέγει ὁ Ζωναρᾶς αὐτὸς οὖν τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου ἐστὶν ὁ κανὼν (ὁ ε' τῆς ἐν Σαρδικῇ, ἐν οἱ Πάπαι ἀπέδιδον τῇ ἐν Νικαίᾳ Συνόδῳ) οὕτε πᾶσας τὰς ἐκκλήτους τῶν ἐπισκόπων ἀνατίθεισιν αὐτῷ, ἀλλὰ τῶν ὑποκειμένων αὐτῷ. Ὑπέκειντο δὲ τότε τῇ Ρωμαίων Ἐκκλησίᾳ καὶ δυτικαὶ πᾶσαι σχεδὸν Ἐκκλησίαι, αἱ Μακεδονικαὶ δηλαδὴ, αἱ Ὁ.γαλιτικαὶ, αἱ τοῦ Ἰλλυρικῆς, οἱ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς Πέλοπος, καὶ αἱ τῆς λεγομένης Ἡπειροῦ, αἵτινες ὑστερον τῷ Κων)πόλεως ὑπετέθησαν, ὡς ἐκείνῳ λοιπὸν καὶ τὰς ἐκκλήτους αὐτῶν ἀνέκειντο. (Ἑρμην. εἰς τὸν ε' καν. τῆς ἐν Σαρδικῇ).

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων ἀναντιλέκτως συνάγονται τὰ εἴη:

α.) Ὅτι ὁ καθαιρέθης Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος Ἰωάννης παρὰ τὸν ἰδ' κανόνα τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου διακελευόμενος αἰ τις ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου καθαιρέθης πρεσβύτερος, ἢ διάκωνος, ἢ καὶ ἐπίσκοπος; ὑπὸ Συνόδου, ἐνοχλήσῃ τολμήσῃ τὰς βασιλικὰς ἀκοάς... μὴδε μὴδε συγγνώμης ἀξιοῦσθαι, μὴδὲ χῶραν ἀπολογία; ἔχειν, μὴδ' ἐλπίδ᾽ ἀποκατατάσεως προσδοκᾶν, ἐποίησάτο ἔκκλησιν οὐχὶ εἰς τὴν συνόδον τῆς Κων)πόλεως, ἀλλ' εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

β.) Ὅτι ἡ ἐκκλήτου εἰς τὴν σύγκλητον, αὕτη δὲ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς συνόδου Κων)πόλεως ἠκυρώσῃ τὴν ὑπὸ Συνόδου ἑνδεκά ἐπισκόπων καὶ ἐνὸς ἀρχιεπισκόπου γενομένην καθαιρέσιν.

γ.) Ὅτι παρανόμως καὶ ἀντικανονικῶς παρίσταντο πολιτικοὶ ἄρχοντες (σύγκλητος) εἰς δίκην ἐπισκόπου.

δ.) Ὅτι ὁ Πατριάρχης Κων)πόλεως οὐδόλως ἐδικαιούτο, καίτοι ἐπεβλήθη αὐτῷ ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, νὰ δικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἀκυρώσῃ τὴν καθαιρέσιν.

ε.) Ὅτι καὶ ἐν ἧ περιπτώσει ὑποθεθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἀναθεώρησεως τῆς δίκης, ὁ Πατριάρχης Κων)πόλεως οὐδαμῶς ἐδικαιούτο: νὰ ἐκδικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐν Κων)πόλει, ἀλλ' ὤφειλε ν' ἀποστείλῃ ἀντιπροσώπων αὐτοῦ εἰς Κύπρον, οἵτινες μετὰ τῶν ἐγγχωρίων ἐπισκόπων θὰ ἀνεθεωροῦν τὴν ὑπόθεσιν.

Οὐδαμῶς ἄρα καὶ τὸ γεγονός τοῦτο ἀπαρυσιάζει ἀληθῆ ἐξέσκησιν τοῦ ἀνωτάτου τῆς Μ. Ἐκκλησίας δικαιοῦματος, ἀλλὰ παρουσιάζει ἀπλούστατα παράνομον καὶ ἀντικανονικὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἐκκλησίας Κων)πόλεως εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἐνεκα ἀνωτέρας πολιτικῆς βίας. Ἀλλ' ἴσως ἐρωτήσῃ τις: διὰ τί δὲν διεμαρτυρήθησαν τότε τὰ λοιπὰ Πατριαρχεῖα κατὰ τῆς τοιαύτης ἐπεμβάσεως; ἀπαντῶμεν ἐν μιᾷ λέξει: Διότι κατατρυγόντο ὑπὸ τῶν Λατίνων.

Ἀπὸ τοῦ 12—16 αἰῶνος ἡ Κύπρος κτείχεται ὑπὸ τῶν Φράγκων, οἵτινες τοσοῦτ' ἐπέσαν θρησκευτικῶς τοὺς ὀρθόδοξους, ὥστε οὐ μόνον πολλὰς ἐκπτώσεις παρατηροῦμεν, ἀλλὰ καὶ ἐντελῆ ὑποδουλωσιν τοῦ Ὀρθοδόξου ἐλληνικοῦ κλήρου εἰς τὴν—ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν. Ἐκ τῆς μακρινῆς ταύτης ἱστορίας τῆς Κύπρου ὑπὸ τοῖς Φράγκοις, ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως προσάγει δύο καὶ μόνον παραδείγματα, ἅτινα κατ' αὐτὸν, ἀκατα-

δεικνύσασιν τὸ αὐτὸς τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ. Τίνα δὲ τὰ παραδείγματα ταῦτα; α' Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Ἰωάννης, λέγει, μετ' ἐπιβουλῆς ἐπὶ τῇ ἰσχῷ αὐτοῦ εἰς τοὺς Λατίνους, εἰς τὴ Μ. Ἐκκλησίαν ἐσπευσεν ὅπως τὴν συγγνώμης τῷ 1250, καὶ δύο ἐτη ἀρτίτερον ἐκεῖ ἐσπευδεν ὁ ἐπίσκοπος Σολέ Λεόντιος φέρειν γράμματα τοῦ ἐκδιωχτοῦ ἀρχιεπισκόπου Νεοφύτου πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Γερμανόν

Γ. Δ. Ο ΑΙΔΕΣΙΜ. Κ^ς ΧΑΚΚΕΤ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠ. ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 7)24 Μαΐου τοῦ Λονδινεῖου Ἐκκλησιαστικοῦ περιοδικοῦ «Φύλαξ» (Guardian) ὁ Βρεττανικὸς λόγιος αἰ συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου αἰδεσ μ. κ Χάκκετ ἀπαντῶν εἰς διατριβὴν ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ δημοσιουθεῖσιν τῇ 8 Μαΐου ν. ἡ. ἔγραψε τὰδε:

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 8 Ἰουαίου ὑπάρχει διατριβὴ ἀπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ζητήματος ἐν Κύπρῳ ἣτις ὑπελογισθῆ μάλλον ὅπως παραπλήρησεν τοῦ ἀγνοοῦντος τὰ πραγματικὰ γεγονότα τῆς ὑποθέσεως. Ἐπειδὴ τυχῶν ἐγγύτατα μελετήσῃ; τοῦτο, παρακλῶ νὰ μοι ἐπιτραπῇ νὰ παράσχῃ παρατηρήσεις τινὰς πρὸς ἐξήγησιν, μόνον δ' ἔχω σκοπὸν νὰ παραστήσω τὴν ἀληθῆ θέσιν τῶν ὑποθέσεων. Ἴνα ἐνοησῶσιν οἱ ὑμῖν ἐπιανεγνώσῃ τὸ ζήτημα ἐστὶ ἀναγκαῖα σύντομος περίληψις τῶν πρὸς τοῦτο σχετιζομένων συμβεβηκότων.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ 1900, τοῦ τελευταίου Ἀρχιεπισκόπου. Σωφρονίου Β' ἐγένοντο αἱ εἰθημέναι ἐκλογαὶ τῶν ὤφειλον νὰ βοηθήσωσι τὴν τοπικὴν Συνόδον πρὸς ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου του. Οἱ ἀντιζήλοισι οὐ χηρῶσιν; Ὁρόνως ἦσαν οἱ ἐπίσκοποι Κιτίου καὶ Κυρηνεῖας ὁ πρῶτος ἦτο δημοσιεὶς ὑποψήφιος; ἐνὸς δὲ δεύτερος; ἡμῶσιν ὑπὸ τῆς Συνόδου.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τοῦ συνόλου τῶν ἐξήκοντα ἀντιπροσώπων εἶδειν ὅτι τεσσαράκοντα εἶς ἦσαν ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου Κιτίου καὶ δεκατέσσαρες μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀντιπάλου του. Συμφωνῶντες πρὸς τὸ ἐπικρατήσαν ἔθος, ὁ πρῶτος ἐπίσκοπος, ἔχων τὴν πλειονοψίαν εἶδει νὰ ἀναγορευθῇ Πρόεδρος. Τὰ μέλη θύμης τῆς Συνόδου ἀπόφασιν ἔχοντα πᾶσιν ὅπως νὰ κωλύσωσιν τὸν διορισμὸν, ἠμφισβήτησαν τὴν νομιμότητα τῶν ἐκλογῶν τῶν ὑποστηρικτῶν του καὶ προέβησαν τὴν ἐξέλεξιν αὐτῶν. Ἐν τούτῳ οἱ τῆς ἄλλης μερίδος, ὑποπεύοντες τὴν κολῆν πίστιν τῆς προτάσεως, δὲν ἐδέχοντο χωρὶς τῶν ἀπειτούμενων προφυλάξεων πρὸς ἐξασφάλισιν ἀμερολήπτου ἐξελίξεως, ἀδὲ ὅμως ἠνέχθησαν. Τούτου ἐνεκεν αὕτη προσέβαλε τὴν κανονικὴν τῆς Συνόδου καὶ ἐντεθεν ἢ ἐρὶς ἦτις, πρὸς βαθεῖν ὄψιν καὶ εἰλικρινῆ λύτην πέντος φίλου τῆς ἀρχαίας καὶ ἀποστολικῆς ταύτης Ἐκκλησίας, ἐκράτησεν αὐτὴν κατὰ τὰ ὀκτὼ παρελλόντα ἐτη ἐν ταρχῇ

Τὸ μίγα συλλαβιστικὸν (φιντασιτικὸν μᾶλλον ἢ πραγματικὸν) ὅπερ ἀναφέρει ὅτι συνεκροτήθη ἐν Λευκωσίᾳ τῷ 9 Ἀπριλίῳ ἐκπροσώπει μόνον τὴν γνώμην τῆς Κυρηνεῖας μερίδος, ἣτις ἀρνήθει τὸ τέταρτον ἰσήμερον οὐδὲ τοῖ 1)7) τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου. Τὸ διεμαρτυρηθῆναι κατὰ τῆς ἀσκησιμῶδους καὶ μονομεροῦς ἐπεμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοπικὸν ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα εἶναι ἀστον καὶ δύναται μόνον νὰ παραπλήρησεν τοῦ ἀγνοοῦντος τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῆς

ὑποθέσεως; ἐπὶ εἶναι σχεδὸν εὐλογον δι' ἐκείνους οἵτινες τῷ 1901 ἐπέκλεσαν τὴν βοήθειαν τῆς αὐτῆς Κυβερνήσεως, ἣ; τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀποδοκιμαζομένων, ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν καθόδον τῶν πατριαρχικῶν ἐξήρχων εἰς τὴν νήσον τῆς προκλήσει τῶν ἀντιθέτων αὐτῶν. Αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ οὐδέποτε οὐδ' ἐλαχίστην ἐπεδείξαντο πρὸς τὴν ὁμοίαν ἐπιπέδωσιν εἰς τὸ καθαρῶς ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ συμπεριφορά τῶν ἐν τῷ ἀκανθῶδε ἀληθῶς ζητήματι τοῦτ' ἐσημετώθη δὲ αὐστηροτάτης ἀμεροληψίας. Εἰς τὸν Κυπριακὸν λαὸν μόνον ἀνῆκει ἀπὸ ἀμνημονεύτου συνθέσει καὶ ἀναπαλλοτριώτου δικαιοῦματος ἢ προνομία τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀρχιεπισκόπου αὐτοῦ. Πάνω ἐρρωμένως καὶ προσηκότως ὅ' ἀπέκρουε πᾶσαν τοιαύτην ἀδικιολόγητον ἐπέμβασιν.

Καὶ πολὺ πρότερον ἐτι, τῷ 1902, ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικίων ἀνεγνώρισε τὴν ἐλευθερίαν ταύτην ἀπὸ κατεπεμβάσεως ἐν ἐπιτήρῳ ἐπιστολῇ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τοῦ ἐτους; ἐκείνου πρὸς τὸν Μ. Ἀρριστὴν τῆς Κύπρου, ἐν ἧ ἐκπερασμένως δηλοῦται ὅτι αἱ μόνον ἐπιθυμίαι τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἵνα οἱ κάτοικοι τῆς Κύπρου ἀρεθῶσιν ἐλευθεροὶ ὅπως ἐκλέξωσι τὸν Ἀρχιεπίσκοπον αὐτῶν καθ' ὅν τρόπον εἶναι εἰθημέναι ἐκ παλαιάτων χρόνων».

Ὅτιω καταπίπτει ἡ κατηγορία αὕτη. Ἢ κατὰληψι; καὶ κατοχῇ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου, δι' ἣν παραπονοῦνται, ἐγένοντο πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως; ὅτε οἱ τῆς μερίδος τοῦ Μητροπολιτοῦ Κιτίου ἠπειλήσαν νὰ ἐπιθεθῶσι κατ' αὐτὸν (πεβέθησαν καὶ ἐπιβλήθη εἰς αὐτὸ) μεθῶντες; ὅτι οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ἐπισκόπου Κυρηνεῖας προὔθηθεν νὰ ἐθρονοῦσιν αὐτὸν ἐν τῇ χηρῶσιν; Ἀρχιεπισκοπῇ, μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κομμο Πατριάρχου. Ἡ Κυβέρνησις, κατ' ἐλαβεν αὐτὸ ἀπλως; ἵνα προλαβῇ ριζαρίζειν τῆς δημοσίας τάξεως; πιθανὸν εἰματῆρῃν, ἐκβαλοῦσα ὁμοίως ἀμφοτέρω τῶν μερῶν καὶ διακρούσασα τὴν ἀπέρσιν αὐτῆς ὅπως κατέχῃ αὐτὴν μέχρι οὐ διευθετηθῇ τὸ ζήτημα ὀριστικῶς. Τὸ εἰσχωρῆν Νομοσχεδίων εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον διαλαμβάνει μόνον περὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν προσηγορευτῶν γενικῶν λαϊκῶν ἀντιπροσώπων, καὶ οὐδόλως σχετιζέται πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Πρὸκειται νὰ κανονισθῶσιν αἱ ἐκλογαὶ αὐταὶ ἐν τῷ μέλλοντι (τὸ νομοσχέδιον ὡς νόμος πᾶσι ἰσχύον ἀμα τῆ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου ἐραπῆς καὶ ὑπ' ἀνάγκης γενομένου) ὥστε νὰ προλαμβῶνται οἱ αἰτιῶσιν περαιτέρω ἐστάσεις αἵτινες ἠγέρθησαν κατὰ τῆς νομιμότητος αὐτῶν, καὶ ἡ εἰσχωρῆ τῶν ὀνομαζομένων ὀφείλεται εἰς τὴν αἰρετῇ Ὀρθόδοξῳ μέλη τοῦ Νομοθετικῆς Συμβουλίου ὑποστηρικθῆναι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, μόνον ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀνα τερατισθῆναι ἐν τέλει τὸ ἀτελεματιστὸν τοῦτο ζήτημα.

J. W. HACKETT, D. D. Πάρισι τοῦ 14 Μαΐου 1908.

ΜΝΗΜΟΣΤΗΝ

Ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ὀλίαν λειτουργίαν τελοῦσιν ἐπισημασθῶσιν ἐξοῖσιν ἐν τῷ 1. Ναυφ Ἰνιμῶσιν ὑπὲρ τοῦ ἐν Κερύφ ἀναπαυομένου προσφιλῆστάτου συζύγου καὶ πατρὸς ἡμῶν παρκαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνημὴν αὐτοῦ ἵνα ἐνώσωσι τὰς δεησεις αὐτῶν μετ' ἡμῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 31 Μαΐου 1908. Ἡ πενθοῦσα χώρα καὶ τὰ ὄρφανά ΓΕΩΡΓ. Χ. ΤΑΒΕΡΝΑΡΗ

Ἡ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ὁ ἀλεξανδρινὸς «Ταχυδρόμος» ἐπὶ τῇ ἀφίξει ἐκείτου τοῦ πατριαρχικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Φαναρίου Μ. Πρωτοσυγγέλλου κ. Καλλινίκου Γεωργιάδου δημοσιεῖται ἄρθρον ὑπὸ τὴν ἀνωθι ἐπιγραφήν περὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἡμῶν, κατ' ἐμπνευσιν, ὡς φαίνεται, ἐνόητον.

Φρονεῖ ὅτι οἱ ἐν Κων)πόλει κατενόησαν ὁ ἄστονον καὶ ὀλέθριον τῆς δράσεως αὐτῶν ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπικῷ ζήτηματι καὶ ἀπέστειλαν ἤδη πεφωτισμένον καὶ μετριοπαθῆ ἐκπρόσωπον φέροντα κλίδον ἐλαίας ἀνὰ χεῖρας ἵνα εἰλικρινῶς συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Οὐ μόνον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πολλὴν ἐξεδήλωσε δυσφορίαν διὰ τὸ διαπραχθῆναι τὸ ζήτημα τῆς ἐν Φαναρίῳ ἐκλογῆς; Προέδρου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, οὐ μόνον ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐτήρησε χαρακτηριστικῆς σιγῆς εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς ἐν Φαναρίῳ ἐκλογῆς ἀναλύσιζομένη τὸ ἐκθερμον καὶ ἀύστατον τῆς πράξεως, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι τῆς Ὀρθοδοξίας; δὲν ἠξίωσαν ἀπαντήσεως τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, Ζητοῦσιν τὴν ἀμφίβολον ἐμπειδίωσιν τῆς τάξεως διὰ τῆς ἀνομιίας.

Μεθ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου κυκλοφορούσας φήμας, ἀς ἐτροφοδοτεῖ ἡ γόνιμος φαντασία τῶν ἐκθέσεως ἐπὶ ὀκταετίαν δὴν νεομενόμεν τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Κύπρου ἢ φωνῆ τῶν ἐν Κων)πόλει ἐπὶ νῆγα κατὰ τρόπον ἐπωδῶνως τραγικόν.

Πρὸ τῆς καταπλήξεως εἰς ἣν εὐρέθησαν οἱ ἐν Κων)πόλει, μετὰ τὰ ριζοκλαίοντα γεγονότα, αἱ ὀλίγοι τῶν ἐν Φαναρίῳ ὀρθορρονοῦντων ἐταλῶσιν μετ' εὐκολμίας τὴν ἀσύνετον καὶ μεγαλομανῆ πολιτείαν τοῦ ἀνωτάτου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἀρχοντοῦ, ὅστις πρὸ πέντος διαβήματος ὤφειλε νὰ ἐξαπαρήσῃ πρῶτον τὴν παρὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἐπίσημοισιν τῶν πατριαρχείων, ἵνα μὴ ὑπάρτανται νῦν τὰ ραπισματα τοῦ; εὐτελετισμοῦ; καὶ τὰς ταπεινώσεις, οἵτινες καθάπτονται τοῦ γοήτρου καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους.

Τὸ νομοσχέδιον ὅπερ παρουσιάζουσι σκοπιμῶς; ὡς ὀλέθριον καὶ ἀνεπιτικὸν πρὸς κοινὴν παραπλήρησιν οἱ κατὰ συνθήκην αὐτεπάγγελτοι σὺνήγοροι τῶν κινδυνουμένων δὴν τῆς Κυπριακῆς θεσμοῦν, οὐδαμῶς; δύναται νὰ παρατηρηθῇ ὡς χαρακτηριστικῆς ὑπὸ φωνασκούτων. Τὸ Νομοσχέδιον ἀποτελεῖ ἀπλούστατα ζήτημα τοπικὸν δημοσιῶς τάξεως, προτιθέμενον νὰ ἐμπεδώσῃ τὰς προνομίας καὶ τοῦ; παραχαιθίντας θεσμοῦ; τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας.

Διὰ νόμων τοιοῦτων, ψηφισθέντων ὑπὸ τῆς Πολιτείας διέπονται ἅπασαι αἱ ἐλευθεροὶ αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι τῆς Ὀρθοδοξίας.

Διὰ τῶν νόμων τούτων ὑπὸ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ 1862 καὶ ἐπικυρωθέντων ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης, διέπονται καὶ αἱ τῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ὅστις ἐχόντων τῶν πραγμάτων, οἱ νηραλιώτεροι οὐδένα θὰ εἶχον διαταχθῶν νὰ μὴ πέμψωσιν εἰς Κύπρον τοὺς τρεῖς ἐπιστητούμενους ἐξήρχους ὅπως ὑπεσβεθῆσιν τὸ ἔργον τοῦ λαοῦ πρὸς ἀνάθεισιν κωνοικῶ καὶ νομίμου ἀρχιεπισκόπου, νὰ κληροδοθῆ αὐτῷ ἡ εἰρήνη; ἦτις ὡς μὴ ὤφειλεν ἐφυλαχθῆ ἀπὸ ὀκταετίας ἐκ τῆς ἀτυχοῦς νήσου.

Τὸ Φανάριον διίδον τέλος; ὅτι τὰ πράγματα χωροῦσιν ἀδηρίτως καὶ ἐξελίσσονται φυσικῶς κατὰ τὰς ἀπαιτή-

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΒΟΗΘΗΚΗ ΒΛΑΝΘΑΛΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Όροι συνδρομής.

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική. Έτησιον εν Κύπρω Σελ. 10 Έξάμηνος » 5 Έτησιον εν τῷ ἔξωτερικῷ » 12 Έξάμηνος » 7 Οἱ λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» μετὰ τοῦ περιοδικοῦ «Ζήνων» θὰ καταβάλλωσιν συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικὴν. Έτησιον εν Κύπρω Σελ. 14 Έξάμηνος » 7 Έτησιον εν τῷ ἔξωτερικῷ » 16 Έξάμηνος » 8 Αἱ τιμαὶ καταχωρήσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὀρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

ΝΟΜΟΣΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΤΡΕΠΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

23/4 Μαΐου.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΑ ΑΡΜΟΣΤΟΥ.

— Ημερησία διάταξις. — Αρχιεπισκοπικὸν Νομοσχέδιον. ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ. Καταθέτει τὴν τοῦ κ. Αραούζου ἔκθεσιν περὶ τῶν λόγων τῆς παραίτησός αὐτοῦ ἀπὸ μέλους τῆς Συντακτικῆς τοῦ Νομοσχεδίου Ἐπιτροπῆς, ἣν παρακαλεῖ ἵνα μὴ ἀναγώσῃ ὡς μακροτάτην. Πρότειναι τὴν ἐν ἐπιτροπείᾳ συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Ἐπειδὴ κατ' ἀρχὴν ἀποκρούω τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου δηλῶ ἅπαξ καὶ διὰ παντός διὲν θὰ λάβω μέρος εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν αὐτοῦ ἐπιφυλαττόμενος ἵνα ἀποκρούσω αὐτὸ κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν τρίτην αὐτοῦ ἀνάγνωσιν (Ἀποχωροῦσι τῆς αἰθούσης αὐτὸς τε αἱ Μωαμεθανοὶ βουλευταί.)

Ἀναγιγνώσκονται τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 5 καὶ ψηφίζονται ἀσυστημένως εἰς τὸ βῆμα ὁ κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Πρότειναι ἵνα ἡ λέξις pray ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ request εἰς τὸ τοῦλάχιστον εἰς τὸ ἔλεγμα «αἰτησις» εἰς τὸ ἄρθρον 11. ὁ κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Πρότειναι νὰ ἀντικατασταθῶσιν αἱ λέξεις «δεοντικῶς διωρισμένοι ἀρχιεπίσκοποι» διὰ τοῦ «Ἐνδεδειγμένοι». Μετὰ μικρὰν συζήτησιν αἱ λέξεις αὗται παραλείπονται τελείως. Ψηφίζεται καὶ τὸ ὑπολειπόμενον ἄρθρον 12.

Τὸ προσηρημένον δελτίον ψηφίζεται ἐπιπροσάδην. Χάρη δὲ συντομίας, μόνον Ἑλληνιστὶ ἀναγιγνώσκεται.

ΜΠΑΚΝΙΑ. Πρότειναι χάριν συντομίας νὰ μὴ ἀναγνώσῃ ὁ εἰς τὸ Νομοσχέδιον προσηρημένος πίναξ ἀλλὰ νὰ ψηφισθῇ ὡς ἔχει καὶ ἡ θεωρηθῇ ἀναγνωσθεῖς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ μεταβάλλεται εἰς Συμβούλιον. (Ὁ κ. Αραούζος εἰσέρχεται μόνος).

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Διεμαρτυρήθη τὴν λεγγραφικῶς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου κατ' ἀρχὴν καὶ ἐκλεχθεὶς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς αὐτοῦ παρρητήθη. Τώρα εἰς τὴν 3ην αὐτοῦ ἀνάγνωσιν ἐνίσταμαι πάλιν κατ' ἀρχὴν διότι ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοῦ εἶναι ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως κτύπημα οὐ μόνον κατὰ τῆς Κυπριακῆς ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, κτύπημα τοῦ ὁποῖου προσηρημένου δὲν ὑπάρχει.

Κύριε πρόεδρε, Ἀναλαμβάνοντες τὴν διακρίβησιν τῆς νήσου ταύτης ἀνελάβατε συγχρόνως καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως τοῦ ἰα σεβασθῆτε τὰς προνομίαις τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὡς ἐπράξατε ἐπὶ 30 ἤδη ἔτη συνετῶς. Καὶ εἰς τὸν προηγουμένον ἡμῶν Ἀρμοστὴν προὐτάθη ὑπὸ ἀρετοῦ μέλους παρόμοιον Νομοσχέδιον καὶ ὁ προκατόχος ἡμῶν ἀπέστειλεν αὐτὸ πρὸς τὴν Ἱερὰν τῆς Κύπρου Σύνοδον καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἱερὰ τῆς Κύπρου Σύνοδος ἀπεδοκίμασεν αὐτὸ ἐπιστράφη τούτο εἰς τὸν συντάκτην αὐτοῦ

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Τὸ Νομοσχέδιον ἦτο ἀκατάλληλον καὶ δι' αὐτὸ ἀπεσύρθη ὑφ' ἡμῶν.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Καὶ πέραν εἰσήχθη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τὸ Νομοσχέδιον τούτο ἀλλὰ ἡ εἰσαγωγὴ αὕτη ἐγένετο ἐπὶ τῷ λόγῳ διὲν ἡ Κυβέρνησις προσεπάθει νὰ κάμῃ πάν διὲν ἦτο δυνατόν πρὸς εἰρήνευσιν τοῦ τόπου ἀφοῦ οἱ κανόνες τῆς Ἐκκλησίας εἶχον χάσει τὸ κύρος αὐτῶν καὶ τὴν ἀποικειοματικότητά των. Εἶναι ἐκπληκτικὸν ὅτι τώρα ὅποτε οἱ κανόνες οὗτοι ἀνέκρησαν τὸ κύρος αὐτῶν καὶ τὴν ἰσχύν των, προσάγεται ἐκ νέου τὸ Νομοσχέδιον τούτο. Καὶ χάρις τοῦ Νομοσχεδίου τούτου δὲν ἐνίστασθε καὶ βίαν ἵνα μεταχειρισθῆτε κατὰ τοῦ ἐκλεχθέντος Ἀρχιεπισκόπου ὅπως προσέβη καὶ ἔωσῃ μαρτυρίαν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς αὐτοῦ.

ΣΩΖΟΣ. Τοῦτο εἶναι ψεῦδος!

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Δὲν θὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν ἀπότομον διακοπήν σας, φέρω ὅμως διὲν ἀφοῦ ἐπεδίδθησαν κλήσεις, ἦτο δυνατόν ἵνα γίνῃ χρῆσις βίας κατὰ τοῦ ἐκλεχθέντος Ἀρχιεπισκόπου ἐὰν οὗτος δὲν ὑπήκουεν εἰς τὴν πρόσκλησιν

ΣΩΖΟΣ Ἐπαναλαμβάνω διὲν τοῦ εἶναι ψεῦδος!

ΑΡΜΟΣΤΗΣ. Ἐλπίζω διὲν τὸ ἔτιμα μέλη θὰ ἀφίσωσι τὸν κ. Αραούζον νὰ περῶσῃ τὸν λόγον του μὴ διακόπτεται αὐτὸν ὡς πρὸς τὴν διακοπήν του ἐντ. μέλους, διὲν αὕτη ἦτο ὀλίγον ἀπότομος ἀλλὰ καὶ ἡ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως κατηγορία τοῦ κ. Αραούζου τελείως ἀνυπόστατος.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον ἐντ. εἰρσ κ μνη ἔλαβον κλήσιν ὡς προσέβη εἰς τὴν Ἐπιτροπείαν καὶ ἠπειλάθη διὲν ἵνα προσηγόμεν βιάσις τοῦτ' αὐτὸ καὶ διὰ τὸν ἐκλεχθέντα ἀρχιεπίσκοπον ἵνα πωθέτω διὲν ἐγένετο ἐν Μυρίου.

ΑΡΜΟΣΤΗΣ. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς μετέβη εἰς Μυρίου, κατ' ἐπιτολήν μου, τὴν ὅποιον εἶμαι βεβαίως διὲν ἐξετέλεσε φιλοφρόνας. Προέτρεψε τὸν Μ. Κυρηναίον ἵνα προσέβη, εἰς Λευκωσίαν ὅπως παριστῆ πρὸ τῆς Ἐκλεκτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νομοσχεδίου. Ἐχω πεποιθηθῆν εἰς τοὺς λεπτοὺς τρόπους τοῦ κ. Αρχιγραμματεῦς καὶ εἶμαι βεβαίως διὲν ἐφύστη πρὸς τὸν Ἀγ. Κυρηναίον μετὰ πᾶσιν φιλοφροσύναις.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Ἐπανερχόμενος εἰς τὸ θέμα μου λέγω διὲν ἡ ὑποβολὴ τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἶναι ἐπέμβασις τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν πράγματα, εἶναι ὑπερβουλαικῶν δικαιωμάτων τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ αὐτῆς ἐλαγνύειν προσπαθεῖ ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν ἐπέμβασιν τῆς ταύτης ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου

Τὸ διάταγμα κ. Πρόεδρε τοῦ 1882 ὀρίζει τὰ δικαιώματα τοῦ Συμβουλίου τοῦ εἰς τὴν λήψιν μέτροι πρὸς τῆς ἡμετέρας δημοσίας τάξεως, ἀλλὰ δὲν

παρέχει καὶ τὸ δικαίωμα τῆς τομοσ-τῆ ἐπὶ ζητημάτων καθυρῶς Ἐκκλησιαστικῶν. Εἰν διευσηθῆ ἡ δημοσία τίς εἰς διευσηθῆ ἐξ ἀδυναμίας αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἀδυναμίας μάλιστα ἦτις ἐκ τῶν ὑπέροχων ἀπεδείχθη ἐπιτετηδουμένη. Καὶ ἐὰν τὸ Νομοσχέδιον τούτο θὰ φέρῃ τὴν εἰρήνην διὰ τὴν ζήτησιν τῆς ψήφισιν δρακοντείου Νομοῦ κατὰ τῶν συναρροίσεων καὶ διεδηλώσεων τὰς ὁποίας θὰ προκαλέσῃ ἡ ψήφισις αὐτοῦ; Ἀλλὰ καὶ ἐὰν φέρῃ πράγματι τὴν εἰρήνην δὲν πρέπει νὰ ψηφισθῇ ὁ Νόμος οὗτος διότι καθυρῶς καθεστῶι ὅπως θὰ φέρῃ σχίσμα μετὰ τῆς Κυπριακῆς καὶ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καὶ Δογματικῶν ἀπόμῃ χωρισμὸν μετὰ τῶν κατοίκων καὶ καθεστῶις ὅπως δὲν θὰ ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων Οἰκουμεικῶν καὶ Ἱεροσολύμων Τῷ 1663 σύνοδος ἐκ τῶν 4 Πατριαρχείων ἔδωκε διὰ Τόμου τὰ πρωτεία εἰς τὸν Οἰκουμεικὸν Πατριάρχην καὶ τὸ δικαίωμα ἵνα λῆγ ἀπολυτῶς τὰς διαφορὰς καὶ ζητήματα τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. (Ἀναγιγνώσκει ἐκ τῆς ἐκθέσεώς του σχετικῶν κεφαλαίων.) Ἐκ τῆς Ἱστορίας δὲ φέρεται ὅτι οἱ Ἀὐτόνομοι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησιαστικοὶ πάντοτε ἐσεβάσθησαν καὶ ὑπήκουσαν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας ὅταν αὕτη ἀπεφαινότο Συνοδικῶς

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Ἀπονομή πολλὴ διὲν τὴν σποιδίαν ταύτην ἔκθεσιν του δὲν κατέβηκεν ἐνώπιον ἡμῶν ὁ κ. Αραούζος ἐνωρίτερον ὅπως λάβαμεν καιρὸν νὰ τὴν μελετήσωμεν

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Δὲν εἶμαι εἰδικὸς περὶ τὰ θεολογικὰ καὶ διὰ τούτο ἔβραδυνῶ νὰ ἀποτελειώτω αὕτην. Μόλις πρὸ 4 ἡμερῶν κατάρθωσα ἵνα τὴν ἀποπερῶτω καὶ ἵνα ἀποστείλω αὕτην ταχυδρομικῶς εἰς τὸν Ἐπίμον Ἀρχιγραμματεῖ. Ἐμελέτησα ἐὰν νὰ συντάξω αὕτην καὶ ὅσον δύναμι ἔχω καὶ παραπομπὰς τῶν χωρίων ἵνα ὁποῖα ἀναφέρω. Ὁ κίνδυνος τῆς ἀσχιώσεως τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἶναι τροφίτης ἀλλ' ἐλπίζω διὲν ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ εὐσέβεια θὰ κατισχύσωσιν ἐν τέλει καὶ δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ ὁ χωρισμὸς οὗτος τῆς Ἐκκλησίας. Φαίνεται δυστυχῶς διὲν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ τοὺς λόγους τῆς καὶ Ἰσως καὶ ἀνταλλάγματα παρὰ τῶν ὑμετέρων μελῶν διὰ τὰ ἐπισκευδῆ τῶσων τὴν εἰργασίαν τῆς ταύτης διότι δυστυχῶς τὸ ἔτιμα μὲ ἡ συνεργασίαις μετ' αὐτῆς. Ἀλλὰ θὰ μοι εἰπωσιν τὰ ἔννοια ὑμετέρων μέλη διὲν ψηφίζοντα τὸ Νομοσχέδιον τούτο ἵνα περισιζοῦσι τὸ Ἀυτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν κινδυνεύουσι ποσῶς διότι ἡ Μεγ. Ἐκκλησία φρουρεῖ αὐτὰ καὶ ἡ Μ. Ἐκκλησία ἠθέληε τὰ ὑποτάξῃ τας λοιπὰς Ἐκκλησίας θὰ ἐπαρτε τοῦτο κατὰ τοὺς Βυζαντινῶν χρόνους ὅποτε ἦτο πανίσχυρος

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Δὲν εἶμαι μετὰ διὲν ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἵνα προσπῆ τὰς Μεγ. Ἐκκλησίας ἵνα προσπῆ τὰς ἡμετέρας λοιπὰς ἀπλῶς διὲν ἵνα Πατριαρχῆς Ἰωακείμ πράττει οὕτω καὶ διὰ τούτο διεμαρτυρήθημεν.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Ὁ εἰν πατριάρχης παρεχώρησεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν τὰ ἐπὶ τῶν Ὁρθ. δοξῶν Ἐκκλησιῶν Εἰρώπης καὶ Ἀμερικῆς δικαιώματα του χάριν ἐθνικῆς ὀφειλῆς.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Δὲν ἐὰν ἐπὶ ἡμερῶν ἡμετέρων Συμβουλίου διὰ τὰς ἐξιοσηνοῦσας τὰς ἐὰν τῶν Ἰωακείμ ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Τα γράμματα τοῦ Ἰωακείμ ἀνεγνώσθησαν ἐν τῇ Ἑλλην. Συνόδῳ ὀρθίω καὶ μετὰ σεβασμοῦ ἀ-

κρουομένου τῆς Συνόδου. Ἀνθὶ πρὸς πρὸς ἀπὸ ἀπὸ ἡμετέρας τὸ 10 ν. ε. ε. οὐ τὸσον σχετίζεται ἡ ἐγκρισίς τῆς Κυβερν. μετὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπ. ἐκλογήν. Ἐπὶ τὸν ἡγεμονίαν ἡ ἐγκρισίς ἦτο τυπικὴ καὶ οὐδεμίαν ἐπέμβασις ἐγένετο εἰς τὴν ἐκλογήν. Πολλοὶς ἡ προκατόχος Κυβερνήσις ἐγένετο αἰτίως καθυρῶσεν καὶ ἄλλων πείσεων ἀλλὰ δὲν πρόκειται ἵνα συγκριθῇ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις μετὰ τὴν προκατόχον. Ἡ πρόσκλησις προσέτι ἰρχιερῶσιν ἄλλοθεν πλὴν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἶναι ἀντικανονικῆ.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει ῥητοῦ Συνοδικοῦ κανόνος.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Καὶ ὅμως ὁ Μ. Μαδέτιος Πηγᾶς καὶ ὁ Συναίου Κωνσταντίνος προσκαλούμενοι, παραπέμπουν τοὺς Κυπρίους εἰς τὸν Οἰκουμεικὸν Πατριάρχην.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Τοῦτο δὲν σημαίνει διὲν εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἔλθωσι.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Παραπέμπω εἰς Hackett καὶ Φίλιππον Γεωργίου.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Παραπέμπω εἰς τὸν 13 κανόνα τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Παραπέμπω εἰς τὴν πρὸς Δοσίθεον ἐπιστολὴν τοῦ Φιλοθέου (Κυπριακῆ) καὶ ὁ Δυνάμις δὲ ἐυρίθει ἐν Κύπρω καὶ Βουλγαρίας εἰς ἐκλογὴν ἐγραφεῖν ἀπολογούμενος εἰς τὸν Οἰκουμεικὸν καὶ ζητῶν ἐπιπέρωσιν τῶν γενόμενων.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Ἐὰν ἐγγραφῆ ἐπιστολὴν τινὰ φιλοφροσύνῃς τούτο δὲν ἀναρρεῖ τὸ γεγονός διὲν ἦλθε καὶ ἐπὶ ἡγήσεν ἐκλογήν.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Ὁ Συναίου Κωνσταντίνος ἠνῆθη προσελθεῖν ἵνα χειροτονήσῃ τὸν ἐθνομάρτυρα Κυπριακὸν εἰπὼν διὲν μόνος ὁ Οἰκουμεικὸς ἔχει δικαίωμα πρὸς τούτο καὶ ὁ Συναίου εἶναι καὶ αὐτὸς ἀρχηγὸς Ὁρθοδόξου ἀνεξαρτήτου Ἐκκλησίας (!)

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Εἶναι ἀρχηγὸς Ἐκκλησίας!

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Μάλιστα καὶ αὐτομόμου.

Θ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει Ἐκκλησία Συναίου καὶ ὁ Ἰσος ἀρχιεπίσκοπος χειροτονεῖται ἐν Ἱεροσολαίμ.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. (Ἀναγιγνώσκει τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Συναίου.) Εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ Νομοσχεδίου δὲν εἰσχωρῶ εἰς τὴν ἀποκρούω αὐτὸ κατ' ἀρχὴν ὡς εἶπον. Ἐὰν ἔλαβον τὴν εἰρήνην δὲν θὰ τὴν εὐρωμεν διὰ τοῦ παρόντος μέτρον ἀλλὰ εἰ ἰμοιβαίων παραχωρήσεων καὶ ὑπάρχει νομίμως καιρὸς πρὸς τούτο καὶ ἐὰν οἱ ἄλλοι διεφωνοῦσιν ἐγὼ θὰ ἀποκρούω τὸ Νομοσχέδιον τούτο.

Θ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ. Δὲν θὰ εἰσελθῶ εἰς τὸ ὑπομνημα τοῦ ἐπιμονοῦ φίλου διότι δὲν τὸ ἐμελέτησα ἀλλὰ θὰ ἀπακτῆσθαι διὲν τὰ ἐπισημηματα του δὲν ἀναγνωρίζονται ὑπο τῶν Συνοδικῶν μελῶν διότι ἐραυα ἠχοῦν εἰς τὰ ὡά μιν τὸ ἀφουερῶν καὶ τριμερῶν τῆς τῆς αὐτοκατασκευῆς Ἱερᾶ Συνόδου ἦτις ἀπεκάλασεν ἡμᾶς ἀπατριδῶς διότι ἐξηγήσαμεν τὴν μεσοβαθίαν τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Ἡκολούθησεν ὅμως ἡ Σύνοδος τὸ καιρικὸν «Διατάσσεται», ἀναγιγνώσκουσα τὸ κύρος τῆς Μεγαλῆς Ἐκκλησίας.

Θ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ. Τοῦτο σημαίνει διὲν δια τῆς συμφέρει ὑπακούουσι καὶ διὰν δὲν τοὺς συμφέρει δὲν ὑπακούουσι. Τοιαύτη λογικὴ δὲν ἔχει ἀρχὴν παρὰ τῆς ἀντιπροσώπων τοῦ τῆς. Ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ 10 σχεδὸν ἔτη ἀπέχετο τὰ Βουλγαρίας εἰς τὴν λαοὶ τοῦ ζητήματος καὶ τούτο ἦτο παρ-

πρὸς τοῦ λαοῦ. Ἡ τελευταία πρόσκλησις τῶν Σπυρίων δὲν εἶναι εἰσέρχεται τῆς Κυβερνήσεως καὶ πρωτοβουλία αὐτῆς ἀπὸ ἡ Κυβερνήσεως ἐδειξε σεβισμὸν εἰς τὰ δικαιῶματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποστρεφῆν εἰς ἀεὶ μίξιν δυνάμειν ἵνα ἀεὶ ἐξηγηθῇ ἀλλ' ἀποτυχούσῃ τῆς ἀποστολῆς τῶν 3 Ἐκκλησιῶν ἐπρεπεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ πραξικόπημα τοῦ Οἰκουμεικοῦ Πατριάρχου; Ὅταν οἱ δύο ἐπίσκοποι συνεκάλουν τοὺς ἐξάρχους εἶχε δηλωθῇ διὲν ἐν ἀποτυχία αὐτῶν οἱ 3 ἐξάρχους θὰ εἶναι ἀρίστη θεολογικὴ γνώμη διὰ τὴν λύσιν διὰ νομοσχεδίου ὡστε ἐδόθη ἡ συγκατάθεσις τῶν 2 μητροπολιτῶν ἔστω καὶ ἐὰν εἰς μετέγνω τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Προὔτειναν εἰς τοὺς Συνοδικούς νὰ ἐκδώσωσιν ἐγκυκλίους καὶ αὐτοὶ δὲν ἠθέλουν.

Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲ διὲν καὶ οἱ 3 Ἐκκλησιαί εἶχον τὸ δικαίωμα τῆς ἐπεμβάσεως ἐπρεπε ἵνα ἐνεργήτωσιν κατὰ τὰ θέμια διὰ τῆς διενεργήσεως νέων ἐκλογῶν.

Τὸ νομοσχέδιον στηρίζεται ἐπὶ αὐθεντικῆς γνώμης καὶ εἰς τὴν Συνοδικῶν προσελθόντες καὶ μὴ προσελθόντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἐπιτοὺς πρέπει εἰς ἀμφωπῶν ἀλλὰ ἡ γνώμη των ἦτο προεδρηλωμένη διὰ τῆς ἐγκυκλίου ἣν σήμερον ἡμεῖς κομμοποιούμεν. Ὡς πρὸς τὰ ἀνταλλάγματα περὶ ὧν εἶπεν ὁ κ. Αραούζος παραδέχομαι διὲν ἡ Κυβέρ. θὰ ἔχῃ ἀντάλλαγμα μετὰ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ λαοῦ διὰ τὴν βοήθειαν ἣν παρέχει πρὸς διαφυλάξιν τῶν δικαιωμάτων του καὶ τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας πλὴν τοῦ Δικαιώματος τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς δημοσίας τάξεως. Πᾶς λοιπὸν φιλόπατρις θὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὅπως δὲν ἀντικαταστήσῃ τοῦ εἰς τὰ Ἐκκλησι. δικαιώματα.

Τὸ νομοσχέδιον ψηφίζεται τοῦ κ. Αραούζου ἐνίσταμένου.

Β' ἐργασία τῆς Ἡμ. Διατάξεως εἶναι τὸ Νομοσχέδιον περὶ λέμβων.

ΣΩΖΟΣ. Ζητεῖ ὅπως ἡ ἀδεία εἰς τοὺς λεμβούχους παρέχεται δωρεάν.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Ἐπὶ συζητεῖται.

ΓΚΟΑΡ Ζητεῖ νὰ ὀρίσθῃ τὸ ποσὸν εἰς 4 1/2 γρ. σία.

Τὸ νομοσχέδιον παραπέμπεται.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Table with 2 columns: Commodity and Price. Includes items like Σίτος, Κριθή, Βρώμη, Ὄροδος, Ἀνισόν, Ἀνισόν ἡ δακ, Ἀνισόν, Κουκκία, Σταφ. μαθρ., Ἐραστῆ, Γεωμηλα, Κόμμα, Ἐλαια ἐντόπ. ἡ λίτρα γρ, Ἐλαια ξένα, Βάμβαξ, Μαλλία, Οἶνοι τὸ γομάρι, Κρυμαδαρία, Ρακή σούμα 20 β. δκ, Ὄρουα δι' Ἀγ. γλίας δάσκαλο γρ, Ἀκκίχρον, Σάπων ἑλλην. ἡ δακ, Πετρέλαιον ρωσ. τὸ κῶτιον.

ΤΥΠΟΣ «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ» Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ